

CONSTANȚA CRISTEA

COMPUNERILE TĂRÂM AL IMAGINAȚIEI , ȘI CREATIVITĂȚII

Ediție revizuită

Practici de inițiere și dezvoltare în arta creației literare

Carte școlară pentru clasele a II-a, a III-a, a IV-a și a V-a

Editura Taida
Iași, 2019

I.1. Scopul compunerilor

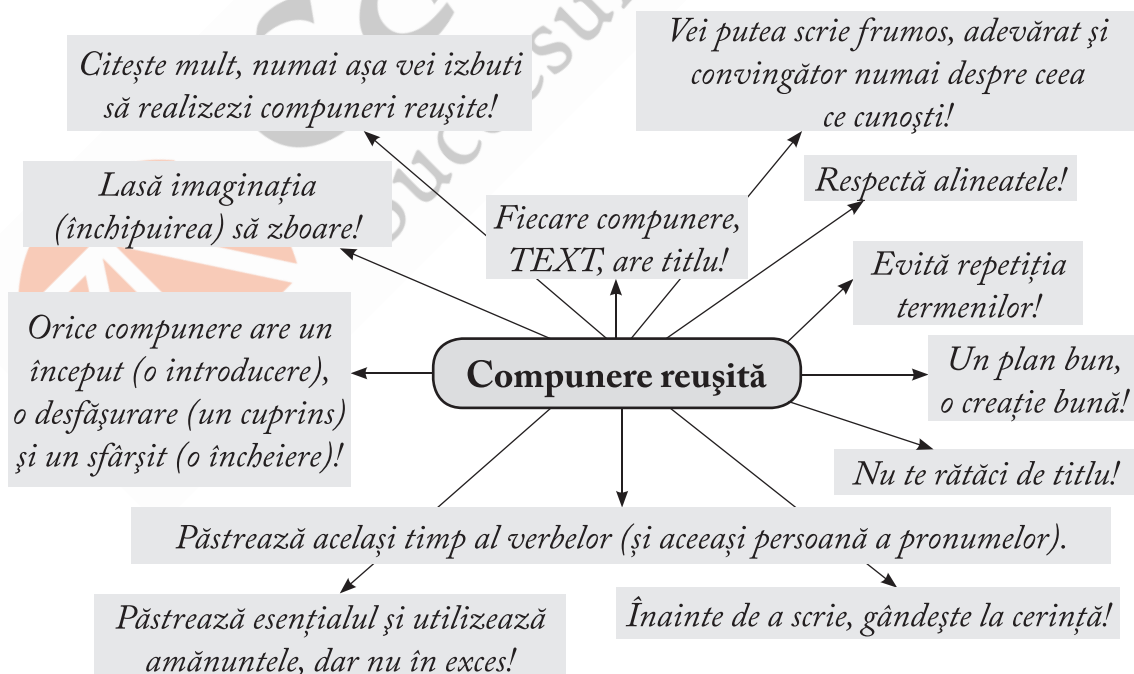
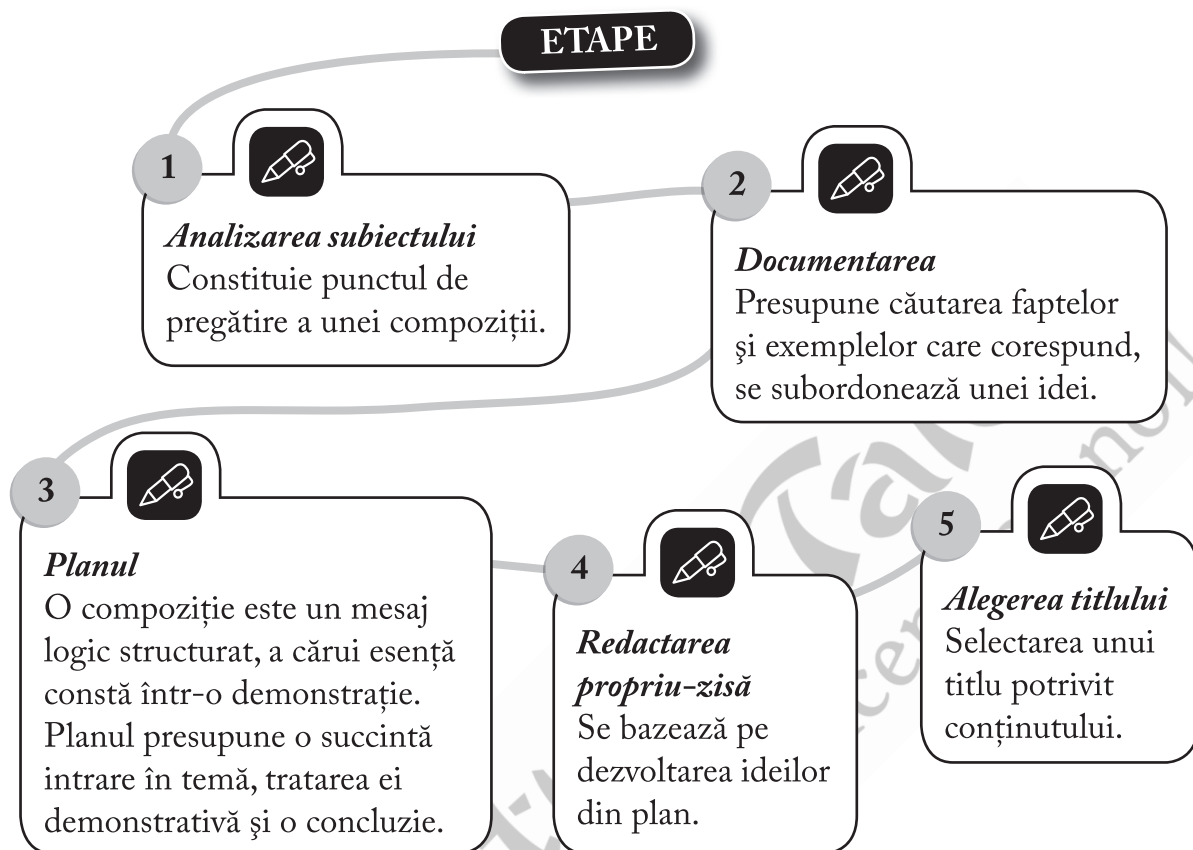
Compunerea este o modalitate de formare și de dezvoltare a competențelor de comunicare orală și scrisă, de perfecționare a abilităților de exprimare corectă și nuanțată, de dezvoltare a creativității.

Scopul compunerilor la nivel primar este de a le dezvolta elevilor spiritul de observație, de a le cultiva deprinderea de a gândi, de a le dezvolta imaginația atât reproductivă, cât și creatoare, de a le cultiva sensibilitatea cognitivo-afectivă, dar și voința de a compune texte cât mai expresive și bogate în figuri de stil.

I.2. Clasificarea compunerilor

Criteriul de clasificare	Tipuri de compoziții
I. Gradul de participare	<ul style="list-style-type: none"> - colective; - de grup; - semicolective; - individuale.
II. Contextul situației de comunicare	<ul style="list-style-type: none"> - scrierea funcțională; - scrierea imaginativă; - compuneri pe bază de text literar.
III. Modalități de expunere	<ul style="list-style-type: none"> - descriptive; - narative; - dialogate; - mixte.
IV. Gradul de independență și materialul de sprijin	<ul style="list-style-type: none"> - compuneri pe baza unor materiale de sprijin; - compuneri corespondență și cu destinație specială: <ul style="list-style-type: none"> - scrisoare, - felicitare; - telegrame; - invitație; - bilet. -compuneri gramaticale; -compuneri cu valoare instrumentală.
V. Materialul de sprijin	<ul style="list-style-type: none"> - compuneri pe baza unor tablouri / ilustrații / benzi desenate / filme; - compuneri pe baza unui text literar cunoscut; - compuneri prin analogie; - compuneri după desene proprii; - compuneri cu cuvinte/propoziții de sprijin; - compuneri cu început/final dat; - compuneri pe baza unor proverbe, zicători, ghicitori, maxime; - compuneri pe baza observațiilor și impresiilor proprii; - compuneri libere-creatoare.

1.3. Etapele elaborării compunerilor

1.4. Activități pregătitoare pentru a forma deprinderea de a elabora compuneri

Pregătirea pentru scrierea de compuneri se realizează prin diverse tipuri de exerciții de exprimare scrisă, începând cu simple copieri, transcrieri și dictări la clasa I, continuând cu autodictări, dezvoltarea de propoziții simple și scrierea de dialoguri la clasa a II-a, ordonând cuvintele în propoziții și propozițiile în texte, răspunzând la întrebări sau găsind întrebări potrivite pentru răspunsuri date, găsind însușiri pentru obiecte propuse, comparând și diferențiind la clasa a III-a, creând expresii poetice, transformând vorbirea directă în vorbire indirectă și invers la clasa a IV-a, realizând fișe de lectură la operele literare citite independent. Toate acestea vor pregăti treptat elevii pentru trecerea la realizarea unor scurte compoziții scrise.

Fișă de lectură (clasa I)

Numele și prenumele: _____

Clasa: _____

Titlul textului: _____

Numele autorului: _____

Personajele: _____

Personajul preferat: _____

Transcrie din text:

- o propoziție care este o întrebare:

• _____

- o propoziție care este o exclamare:

• _____

- un fragment care este un dialog:

• _____

a. Exerciții de creativitate

1. Creați cât mai multe expresii poetice despre *toamnă/primăvară*.
2. Căutați cât mai multe cuvinte care să rimeze (să se potrivească ultima silabă) cu: *vară, soare, pădure, dor*.
3. Relatați, în scris, cel mai frumos vis pe care l-ați avut.
4. Găsiți cât mai multe comparații pentru *ciocul* unei păsări.
5. Comparați *ceasul cu busola, mărul cu para, iarna cu vara*, utilizând *personificarea*.
6. Inventati cât mai multe comparații pentru *munte, pădure, grâu, cascadă, păsări*.
7. Gândiți-vă la cât mai multe însușiri pentru cuvintele: *școală, univers, gând, lumină, carte, floare, om, aer, forță, laptop*, redate prin adjective expresive.
8. Se dau următoarele propoziții simple. Dezvoltați-le folosind expresii deosebite:
Soarele apune.
Dialoghează păsările.
Navighează vapoare.
Cântă privighetoarea.
Norii se destramă.
Scânteiază lacul.
Coboară toamna.
9. Creați comparații, minimum cinci, după modelul de mai jos:
Crengile copacilor sunt: ca o dantelă de frunze;
ca niște brațe primitoare;
10. Definiți artistic următorii termeni: *copilărie, dimineața, soarele, ninsoarea, lebăda, muzica*.
Exemplu: *Zâmbetul mamei este:*
- *ca un cireș înflorit;*
- *ca o mângâiere;*
- *ca o rază de soare prietenoasă;*
- *ca o zi însorită de vară;*
- *ca o primăvară înnoitoare.*
11. Asemănați și comparați: *ca florile de cireș, alb ca făina, ca spuma, zăpada, varul negru ca smoala, tăciunele, abanosul, bun ca pâinea caldă, palide ca stelele la ivirea zorilor.*

12. Găsiți expresii și propoziții alcătuite cu verbul *a cânta*:

I-a cântat în strună.

Cântă după ureche.

Și-a cântat cântecul.

A cântat cucul pe casa lui.

A cântat cucul în pungă.

În casa lui *cânta* găina, iar cocoșul nu mai avea trecere.

13. Căutați alte expresii și proverbe care conțin verbul *a învăța*:

Ceea ce *învăță* la tinerețe aceea știe la bătrânețe.

Învăță oul pe găină.

L-am învățat minte să nu mai fie necuviincios.

De la acea întâmplare *s-a învățat minte* pentru toată viața.

14. Notați cuvinte înrudite (din aceeași familie):

- *rădăcină*: rădăcinos, rădăcinuță, înrădăcinat, dezrădăcinat, a (se) înrădăcina;

- *lemn*: lemnos, înlemnit, înlemnii, lemnărie, lemnar, lemnișor;

- *muncă*: muncitor, munci, muncit, nemuncit, muncitorește, muncitorime.

15. Alcătuiți propoziții în care să ilustrați următoarele sensuri ale verbului *calcă*:

- *merge, plutește*;

- *netezește*;

- *încalcă, nesocotește*;

- *urmează*;

- *cotropește*.

16. Exemplificați în enunțuri perechile de omonime: *glaciar, glacial; pronumele, prenumele*, având ca reper exemplele de mai jos:

Exemple:

original – originar

a) Ion Creangă este *originar* din Humulești. (*se trage*)

b) Romanul *Amintiri din copilărie* este *original*. (*unic, creat de povestitor*)

familial – familiar

a) Acest locuri sunt *familiale* pentru unii turiști. (*cunoscute, știute*)

b) Colegul meu a avut de multe ori probleme *familiale*. (*de familie*)

orar – oral

a) În fiecare clasă există un *orar* afișat pe perete. (*program*)

b) La examenul *oral* a primit felicitări. (*prin viu grai, vorbit*)

glaciar – glacial

a)

b)

b) Ar exista viață fără culoare?

Fără galbenul soarelui viața nu s-ar mai continua, natura, planeta cu toate ființele și corpurile vii nu ar mai primi căldură.

Razele aurii trimit strălucire peste întreg Universul aducând explozie de lumină.

c) După opinia ta, care este Regina culorilor? Argumentează alegerea făcută.

Regina Culorilor eu consider că este roșu aprins ca macul sau ca focul incandescent. Aceasta emană forță, căldură, pentru mine este un izvor de energie și-mi creează dinamism, îmi insuflă o stare de veselie.

d) Care este culoarea care te caracterizează? Dezvoltă răspunsul în două-trei enunțuri.

Verdele ca smaraldul îmbracă întreaga natură, e o culoare ce simbolizează viața, înnoirea și de aceea o ador. Seva din fiecare plantă reprezintă eternitatea tuturor corpurilor vii precum pomii, iarba și florile. E culoarea mea preferată fiindcă îmi îmbracă și mie sufletul cu prospețime precum anotimpul primăvara.

10. Completați următoarele enunțuri:

a) Împăratul-Roșu era roșu deoarece

b) Verde-Împărat avea

c) Albă-ca-Zăpada adora

d. Expresii artistice din opere literare

Iarna

- *Cumplita iarnă*
- *Acoperământ pufos de omăt gros*
- *Lungi troiene călătoare*
- *Fulgii zbor, plutesc în aer ca un roi de fluturi albi*
- *Zale argintie*
- *Ca fantasme albe plopii înșirați se pierd în zare*
- *Întinderea pustie*
- *Doritul soare*
- *Oceanul de ninsoare*
- *Viscolul chiuia*
- *Lumina cenușie a serii*
- *Vântul rece, mișcă ușor crengile goale ale copacilor*
- *Ce e zăpada? Lacrimi înghețate*
- *Steluțe mici și albe, plutesc în zbor legănat până departe în zări*

e. Expresii artistice create de elevi, individual și în echipă

1. Expresii artistice despre anotimpuri:

- *iarbă mătăsoasă și verde ca smaraldul;*
- *firele de iarbă înălțate ca niște ace din pământul cafeniu;*
- *o luptă neîncetată între cele două surate, bătrâna iarnă și juna primăvară;*
- *petice de omăt zărite prin locuri nemângâiate de măritul soare;*
- *rochie cu trenă de flori multicolore;*
- *plutesc peste întreaga fire mirese dulci de toporași și lăcrămioare;*
- *albine cu aripioare de borangic și fluturași cu aripi de mătase se întrec prin văzduhul argintiu;*
- *concertele în luncă, păduri și în zăvoaie, dirijate de măiastră mierlă și acompaniate de tactul ciocănitorei.*

2. Chipul primăverii în imagini:

- *razele mângâietoare ale împăratului soare;*
- *viorele albastre ca adâncul mării;*
- *natura, un covor pătat cu stropi multicolori;*
- *explozie de lumină și reînviere;*
- *bagheta magică a primăverii;*
- *pictorița naturii creionează în diferite nuanțe;*
- *luna florilor e frumoasă ca un colț de rai;*
- *invitația glasurilor măiestre la concerte;*
- *șerpuiesc pârâiașe șoptitoare.*

3. Ploaia de vară – un torent de expresii:

- *ploaia ca o zână cu păr lung;*
- *dansul zglobiu al stropilor de cristal;*
- *lacrimile norilor mohoși sărutau pământul;*
- *ploaia împarte perle de cristal pământului însetat;*
- *micile făpturi sunt copleșite de greutatea stropilor de plumb;*
- *pământul cerșește îndurarea ploii binefăcătoare;*
- *florile-și scutură rochițele de culoarea curcubeului;*
- *zbuciumul unei albine într-un ocean imens;*
- *curcubeul decorează cu năframa sa multicoloră;*
- *bolta cerului înviorată;*
- *junele flori înveselesc natura;*
- *iarba aruncă străluciri de diamant;*
- *surâde soarele în asfințitul însângerat.*

► **Cerință:**

Alcătuiește un text despre ghiocel în care să folosești fiecare din formele: *s-au* și *sau*, *ne-a* și *nea*.

Ghiocelul

De sub stratul sidefat* de nea se ivește un firav ghiocel. Are trunchiul micuț și trei frunzulițe ridicate ca niște săgeți spre cer. Clopoțelul se mișcă legănat de vânt și primește o mângâiere caldută de la mândrul soare. El ne-a dat semnalul că zăpada se va topi. Iarna va rămâne sau va veni primăvara? Alături de el s-au mai ivit doi frățiori curajoși.

► **Cerință:**

Scrie un text bazat pe un dialog de patru-cinci replici între un melc și o cămilă.

Cămila și melcul

Pe un drum spre deșert mergea o cămilă fără stăpân și un melc destul de trist. Cocoșata îl vede și grăbită îl întreabă:

– Ce cauți tu prin locurile acestea îndepărtate, melcule?

– Uite m-am gândit să-mi schimb habitatul, ce zici?

– Încearcă, dar nu cred că vei rezista la secetă și la temperaturile deșertului.

– Acum, te rog, dragă cămiluță, să mă duci și pe mine pe cocoșa ta câțiva kilometri!

– Bine, urcă, dar va trebui să mă răsplătești.

Melcul a urcat încet și tacticos pe copita cămilei, apoi pe picior, după care a ajuns cu mare osteneală pe cocoșa moale. Aici, în timp ce cămila mergea, el se odihnea fericit în cochilia sa. Toată viața își poartă căsuța în spinare care îl salvează de la multe pericole.

În apropierea unor dune de nisip un scorpion a înțepat-o pe cămilă și aceasta avea dureri mari. Melcul a lăsat o dără umedă și albicioasă pe rană și aceasta s-a vindecat.

Acum a înțeles cămila că și o vietate mică este de mare ajutor.

* *sidefat* = argintiu, alb strălucitor;

► **Cerință:**

Alcătuiește un scurt text care să conțină cuvinte cu grupurile de litere învățate. Subliniază-le! Pornește de la titlul *Mulțumirea florilor*.

Mulțumirea florilor

Cezara s-a trezit de dimineață și a cercetat rândurile cu gherghine și jerbere, simțindu-le chemarea. Le-a udat cu stropitoarea, apoi cu glas dulce le-a vorbit:

- Ce frumoase v-ați făcut! Semănați cu prințesele din povești.
- Mulțumim stăpână că ne-ai îngrijit! Ție îți datorăm recunoștință.

Fetița și-a luat rămas bun și s-a depărtat. Și-a cules un buchet de crizanteme înmiresmate și roșii ca arama, dăruindu-le mamei sale, Chira.

► **Cerință:**

Scrie un text în care să descrii o vietate din lumea insectelor.

Albina

Una din cele mai elegante și harnice insecte este albina. Ea își poartă cu mândrie aripioarele sale transparente și mătăsoase, care, grație lor face mii de zboruri de la parfumatele flori la stupul bine păzit. Adună pe abdomenul catifelat pudra aurie din care prepară mierea cea dulce și aromată. Ca armă de apărare își folosește acul. Muncește din zori în seară alături de suratele sale vrednice, construind ca un arhitect mulți faguri. Hărnicia albinei este molipsitoare și pentru noi, oamenii.

Ce folositoare este albina ca ființă pe pământ!!

Învățăm de la furnică

Nicio insectă nu seamnă cu frumoasa și vrednica furnică. Ea merge cu mândrie clătănându-și micile antenuțe cu care își caută hrana. Adună de prin iarba mătăsoasă boabele aurii. Corpul micuț și firav se mișcă reperor pentru a aduna proviziile necesare iernii. Împreună cu suratele sale ea construiește un mic mușuroi și în acest habitat* au grijă de pușori. Furnica, minusculă și harnică faptură este un exemplu pentru noi toți.

* *habitat* = suprafață locuită de o populație, de o specie de plante sau de animale;

K) Compueri după un tablou/ imagine

După o imagine

► Cerință:

Imaginează-ți un dialog scurt între cele două personaje din imagine. Stabilește un titlu adecvat compunerii.

Greierele și furnica

Toamna, cu ploii reci și vânturi ce împrăștie frunzele moarte, a sosit pe negândite. Greierele cel negru, de parcă era muiat în tuș, iar pe aripi pudrat cu brumă, a cântat toată vara. Degeaba l-a sfătuit harnica furnică să-și adune măcar un bob pentru iarnă.

Furnica alerga toată ziua. Își umplea căsuța cu tot felul de provizii ca o gospodină vrednică și prevăzătoare. Micul greieraș auzise de la bunicul său cum că furnica cea mică și muncitoare a agonisit de toate pentru iarnă și nu e binevoitoare cu cei care nu muncesc asemenea ei. S-a tot gândit ce să facă, dar primii fulgi de zăpadă i-au înghețat picioarele. Atunci, cu un glas de abia auzit, s-a dus la furnică zicându-i:

– Furnicuță mititică,
Nu fi lacomă și rea
Cum a fost bunica ta!
După cum am auzit.

A muncit, a tot muncit
Și la urmă a murit
Căci la nimeni nu dădea
Din tot ce agonisea.

Auzind acestea, surata îi răspunde:

– Cât a fost vara de lungă, am lucrat de m-am spetit, pe când alte surate ce-au făcut?

– Ați trudit din greu, e adevărat, dar și eu ți-am făcut munca mai ușoară, veselindu-te. Ia gândește-te o clipă cât de tristă ar fi lumea dacă ar pierde cântăreții!

– Ai dreptate, dar suratele mele nu-mi vor îngădui aceasta, așa că...

– E frumos în viață să sari la nevoie, să te apleci către cel neajutorat, să fii binevoitor!

► **Cerință:**

Plecând de la versurile de mai jos și inspirați de tabloul alăturat, redactează o compunere despre lună și licurici.

Luna și licuriciul

*Eu lucesc și sar plici, plici,
Seara-n iarba din grădină.
Eu lucesc și dau lumină
Și mă cheamă licurici.*

(Elena Farago)

Este vară. Soarele roșu, de parc-ar fi ieșit din foc, se rostogolește peste deal, căutând cu ochii oboșiți un loc pentru tihnă*.

Năframa serii învăluie satul într-o lumină dulce și tăcută. Pe cer, crăiasa nopții strălucește ca un glob de aur, iar stelele s-au aprins ca niște făclii.

Din ghemul de aur al lunii s-a desprins o rază care s-a întâlnit pe pământ cu un minuscul gândăcel.

Pământeni îl numesc licurici, pentru că seara luminează ca un felinar.

La întâlnirea dintre mândra lună și firavul licurici, în feerica noapte de vară, s-a iscat o discuție:

– Fără mine n-ai putea să-ți aprinzi felinărașul care de la distanță nici nu se vede, spune mândra lună.

– Chiar dacă lumina mea este mică și neînsemnată, ea se datorează elitrelor** mele frumos colorate, care seara încep să lumineze fără ajutorul tău. În schimb, pentru strălucirea ta fermecătoare, e cazul să-i mulțumești împăratului „Soare”, răspunde plin de importanță, licuriciul.

– Ar trebui să nu ne mai gâlcevim atâta și să fim mândri de strălucirea noastră, care este atât de admirată de cei de pe planeta albastră, zicea cu o voce împăciuitoare, luna.

În satele românești, farmecul serilor și al nopților de vară este dat atât de strălucirea lunii și a misterioșilor licurici, cât și de întreaga natură caldă și liniștită.

* *tihnă* = liniște, pace, răgaz;

** *elitre* = fiecare dintre cele două aripi externe anterioare, tari și cheratinoase ale unor insecte, care servesc la apărarea aripilor moi, posterioare.

După tablou și început dat

► **Cerință:**

Redactează o compunere de aproximativ o pagină, cu începutul: *Ulița se îmbrăcase cu soare. Copilul ședea în brațele ei...*, în care să valorifici titlul: *Drumul creștinilor către biserică*.

Drumul creștinilor către biserică

Dorothea Sharp, *Intrarea în sat*

Ulița se îmbrăcase cu soare. Copilul ședea în brațele ei, îi râdeau ochii și îi zburda inima în piept ca un buratec. Îmbrăcați de festin, mama cu puiul său de mână, pornesc tăcuți către casa Domnului.

E un început de aprilie, cu o dimineată explozivă ca un nimb vioriu. Merg cu pași apăsăți pe drumul șerpuitor căci aceasta este o umilă și neștiută uliță de margine de târg. Se simte o tăcere a zilei de sfârșit de săptămână, când puiul de creștin se îndreaptă sub protecția mamei spre a se întâlni cu îngerul păzitor, unde se va ruga neîncetat pentru sănătate și iertare. Într-un coș, femeia duce jertfă pentru cei trecuți în lumea celor stinși. De îndată ce se apropie de casa rugăciunii, își acoperă capul cu un văl alb, de sărbătoare.

În drumul parcurs, mama l-a îndemnat pe prunc să-și bucure ochii cu veșmintele albe și verzi pe care Zâna Verde le-a țesut cu măiestrie. I-a arătat că primăvara e o duminică a pământului și că florile pomilor sunt drăgălașe ca surăsul unui copilăș din leagăn.

Toți creștinii cu mic cu mare, abia așteaptă a șaptea zi din săptămână, unde se întâlnesc și comunică, trimit rugăciuni către ferestrele cerului. Rugile lor se înalță ca niște imnuri sfinte ce sunt primite de Creatorul Lumii.

La sfârșitul slujbei, sfioși, dar cu sufletele împăcate că s-au primenit, se îndreaptă spre case.

Pe mine mă sfătuiesc să citesc în orice clipă a vieții pentru că învățăturile îmi pot fi de folos.

– Poți să-mi împrumuți și mie o carte înțeleaptă? Îmi dictează inima, trupul și mintea să citesc.

– Desigur! Cu foarte mare plăcere îți recomand una. Cu ea vei călători pe traseul cunoașterii!

– „Gro-zav! Desface cuvântul în silabe, cu pofta cu care ar desface o piersică mustoasă.” Copilul plimbăreț e acum încântat de prietenele sale, cărțile pentru care nu se poate despărți pentru nicio altă comoară din lume.

► Cerință:

Valorificând sugestiile textului și ale imaginii date, redactează o compunere de cel puțin douăzeci de rânduri despre frumusețea prieteniei, în care fetița cu aluniță și fata pădurarului să fie personajele principale.

Prietenia, un diamant

Prietenia este aurul cel mai de preț al oamenilor. Ea îi unește într-un inel al sufletului ce îi ajută să depășească momentele grele ale vieții și să se bucure de reușite, să-și ofere unul altuia lumina pe care o căutau fiecare, atunci când, uneori, norii ne invadează cerul vieții.

O astfel de relație se înfiripă și în cazul fetei pădurarului Artemis și al fetei cu aluniță, Ana. Cele două erau foarte bune prietene.

Într-o zi, pe când vara se instalase confortabil, Ana, fetița cochetă cu păr bălai, nas cârn și o aluniță pe obrazul stâng, s-a gândit să-i facă o surpriză prietenei sale, Artemis. S-a dus hotărâtă să culeagă flori suave precum chipul luminat și angelic al lui Artemis, de prin poienițele dumbrăvii de la marginea satului. Îmbrăcată în rochie nouă de culoarea fulgilor imaculați de nea, aceasta a țopăit din loc în loc adunând mănunchiuri de flori azurii de culoarea ochilor prietenei sale.

Nicolae Tonitza,
Fata pădurarului

Deodată, a simțit o înțepătură puternică, degetul și-l prinsese într-o capcană și de durere era să scape florile din mână, însă amintindu-și pentru cine erau le-a strâns mai tare la piept! A țipat după ajutor. De îndată, în câteva momente s-a arătat o siluetă în depărtare. Era Artemis, buna sa amică. Cu părul negru ca abanosul, prins în cozi, cu obrajii trandafirii și cu ochii albaștri, sticloși ca mărgelele și cu o scufiță roșie ca bujorul înflorit a venit în ajutorul Anei. Cu o iuțelă surprinzătoare i-a eliberat piciorul

captiv și l-a bandajat cu basmaua roșie, legându-l cu o șuviță de dantelă din rochița sa. A alergat după tatăl ei care a transportat-o pe brațe până acasă.

Din această întâmplare s-a dovedit că Artemis și Ana păstrează prietenia ca pe un diamant.

► **Cerință:**

Realizează o compunere între douăzeci - douăzeci și cinci de rânduri, valorificând tabloul, în care să utilizezi ca moduri de expunere narațiunea și descrierera. Titlul să fie expresiv.

Tărâmurii îndepărtate

Prin locuri neumblate, unde rar pătrunde picior de om, munții parcă se bat în capete, iar crengile copacilor își dau mâna. Tabloul din natură se deschide printr-o fereastră uriașă, iar frumusețea sa e neatinsă de om.

Cerul zugrăvit într-un albastru ca cerneala se oglindește nestingherit în luciul cristalin al lacului. În apropierea prundișului de pe malul apei, ținutul fantastic adăpostește în taină nenumărate viețuitoare. Sprintenele căprioare cu picioare subțiri ca lujerele* pătrund spre undele lacului ciulind urechile în toate punctele cardinale. Își potolesc setea, copleșite de teama oricărui pericol. Ce blânde și neajutorate sunt!

Tot prin oglinda lacului se pot observa peștii, spiridușii mediului acvatic, care se strecoară cu o viteză nemaivăzută. Specii de înotători cu solzi în nuanțe de curcubeu și înotătoare transparente fac salturi acrobatice. Parcă-i un spectacol de la delfinariu pe litoral.

De jur împrejurul lacului graciari, de pe stânci, se apleacă mărețele coroane ale multor categorii de arbori. Când vântul pornește nemilos, ploaia se răzbuună asupra lor, natura e cuprinsă de o înfiorare cenușie și totul parcă se transformă la final, într-un grup statuar. Acest lucru se petrece când nemiloasa iarnă aduce singurătate în pădure.

Prin aceste ținuturi, doar pictorul poate surprinde în culori frumusețea unică, dar sălbatică a naturii.

* *lujere* = ramură tânără, de 1-2 ani, la plantele lemnoase;

► **Cerință:**

Îmbină narațiunea cu descrierea într-un text de aproximativ douăzeci de rânduri, în care să prezinți o călătorie la bordul unei corăbii care te poartă pe tărâmul mitologic al zeilor. Inspiră-te după tabloul dat.

O călătorie pe tărâmul zeilor

Deși e noapte, tumultoasa mare nu-și găsește odihna. Doar lumina fosforescentă a farului mai împlânzește întunericul ce domnește peste mediul acvatic. O corabie cu mulți turiști a pornit în larg. Doresc să cucerească un tărâm uitat de timp al vechilor zei.

Unul dintre acei pasageri aflați la bord, dornic să exploreze ținuturi nemaîntâlnite sunt și eu. Înaintând spre inima mării, aud neconținut cântecul tainic ce parcă nu are înțeles. Din tot jocul acesta furios se nasc mărgăritare. E spuma albă și strălucitoare la gâtul mării.

De furtună, vasul se înclină încât nu pot să-mi țin bine echilibrul pe verticală. Ne luptăm cu ploaia, întunericul, cu forța nevăzută a apei.

Se aud voci și ascultând cuprinși de mister, încercând să găsim o explicație, eu îmi spun în gândul meu: „E vocea mării sau a zeului Neptun? Da, Zeul Cronos ne lămurește. E momentul să înțelegem că am călcat într-un ținut mitologic. În depărtare se profila muntele Olimp. Ei sunt stăpânii puternici ai Universului albastru între cer, pământ și ape. Suntem înconjurați de torțe, de lumini orbitoare. Așa ne-au întâmpinat cei doisprezece zei Olimpieni ce au condus lumea. Dintre toți, Herculeș pare un monument al forței. Era puternic și tare ca muntele. Supărat de călcarea teritoriului, doar cu un deget ne-a scufundat corabia. Am apelat la serviciile S.O.S. și ... îmbarcați pe bărcile de salvare ne-am îndreptat spre punctul de plecare.

Expediția de pe tărâmul zeilor a rămas o poveste fascinantă de care noi, oamenii, ne despărțim cu greu.

